

Пенчо Славейков

През мрака сянка надалеч...

През мрака сянка надалеч
по мътний Стикс се мярка –
Харон, намръщен и сърдит,
подкарва своята варка.

А в нея са събрани рой
моми и момци млади,
и мускулести мъжие,
и старци белобрadi.

Отвлечени от белий свят,
от радости и нужди,
пътуват те към Ахерон,
един за други чужди.

Един натяква, друг се смей,
там трети сълзи рони...
А безучастно мътний Стикс
едвам с вълни ромони.

Пустинни брегове мълчат,
ек стонът не посреща...
И сал понякога Харон
намръщен ги изглежда.

И пак, намръщен и сърдит,
той кара своята варка...
Сред мрака татък надалеч
тя над вълни се мярка.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова, Милена Тодорова и Мартин Митов

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958
П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6546>]